

Sygn.akt IIK 612/13

1Ds.679/12/D

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 marca 2014r.

Sąd Rejonowy w Lubaniu Wydział II Karny w składzie :

Przewodniczący SSR Dariusz Kliś

Protokolant Tomasz Kilariski

przy udziale Prokuratora - Asesora PR Łukasza Chrapek

po rozpoznaniu w dniach 08.01.2014r. , 10.02.2014r. oraz 10.03.2014r. sprawy karnej

J. G. (1)

urodz. (...) w C.

syna Z. i S. zd. Gaj

oskarżonego o to, że: w okresie od 14 listopada 2011r. do dnia 20 maja 2012r. w P. znęcał się fizycznie i psychicznie nad żoną K. G. poprzez wszczynanie awantur domowych, wyzywania słowami powszechnie uważanymi za obelżywe, szarpanie za odzież, popychanie, a nadto w dniu 14 listopada 2011r. spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci blizny międzypalcowej 1-ej dłoni prawej, które spowodowało rozstrój zdrowia wymienionej na okres czasu trwający nie dłużej niż 7 dni, w dniu 28 grudnia 2011r. spowodował u K. G. obrażenia w postaci wstrząśnienia mózgu, złamania kości nosa oraz stłuczenia stawu kolanowego lewego, które to obrażenia skutkowały rozstrojem zdrowia na okres czasu trwający dłużej niż 7 dni, w dniu 29 lutego 2012r. spowodował u K. G. obrażenia ciała w postaci dwóch podbiegnięć krwawych na tylną – przyśrodkowej powierzchni ramienia prawego i podbiegnięcia krwawego na powierzchni przednio-bocznej uda prawego, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni oraz w dniu 20 maja 2012r. spowodował u K. G. obrażenia ciała w postaci zasinienia w kąci oka lewego oraz zasinienia i obrzęku u nasady nosa po stronie prawej, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni,

tj. o czyn z art. 207§1 k.k. i art. 157§1 k.k. i art. 157§2 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k.

I. uznaje oskarżonego J. G. (1) za winnego tego, że w dniu 14 listopada 2011r. w P. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci blizny międzypalcowej 1-ej dłoni prawej, które spowodowało rozstrój zdrowia wymienionej na okres czasu trwający nie dłużej niż 7 dni tj. występku z art. 157§2 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

II. uznaje oskarżonego J. G. (1) za winnego tego, że w dniu 28 grudnia 2011r. w P. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, złamania kości nosa oraz stłuczenia stawu kolanowego lewego, które to obrażenia skutkowały rozstrojem zdrowia na okres czasu trwający dłużej niż 7 dni tj. występku z art. 157§1 kk i za to na podstawie art. 157§1 kk wymierza mu karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności,

III. uznaje oskarżonego J. G. (1) za winnego tego, że w dniu 29 lutego 2012r. w P. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci dwóch podbiegnięć krwawych na tylną – przyśrodkowej powierzchni ramienia prawego i podbiegnięcia krwawego na powierzchni

przednio-bocznej uda prawego, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni tj. występku z art. 157§2 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

IV. uznaje oskarżonego J. G. (1) za winnego tego, że w dniu 20 maja 2012r. w P. woj. (...) dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci zasinienia w kąciku oka lewego oraz zasinienia i obrzęku u nasady nosa po stronie prawej, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni tj. występku z art. 157§2 kk i za to na podstawie art. 157§2 kk wymierza mu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności,

V. na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk łączy oskarżonemu J. G. (1) kary pozbawienia wolności orzeczone w pkt. I-IV wyroku i wymierza mu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

VI. na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt.1 kk warunkowo zawiesza oskarżonemu J. G. (1) wykonanie orzeczonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata,

VII. na podstawie art. 46§2 kk orzeka od oskarżonego J. G. (1) na rzecz pokrzywdzonej K. G. nawiązkę w kwocie 500 zł (pięćset złotych) płatną po uprawomocnieniu się wyroku,

VIII. na podstawie art. 29 ust.1 ustawy z dnia 26.05.1982r. Prawo o Adwokaturze zasądza od Skarbu Państwa na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. Jakuba Szmigiel koszty udzielonej pomocy prawnej oskarżycielowi posiłkowemu K. G. w kwocie 708,48 zł (siedemset cztery złote 48/100), w tym podatek VAT w kwocie 132,48 zł (sto trzydzieści dwa złote 48/100),

IX. na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych w niniejszej sprawie i nie wymierza mu opłaty.

UZASADNIENIE

J. i K. G. pozostawali w związku małżeńskim od 1992r. Wspólnie z dziećmi R., A. i J. mieszkają w P. gmina L.. W lutym 2013r. w Sądzie Okręgowym w Jeleniej Górze w sprawie sygn.akt I C 712/12 zapadł nieprawomocny wyrok orzekający rozwód z winy obu stron.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344.

Relacje między małżonkami od samego początku wspólnego pożycia były nieprawidłowe. Konflikt, który z upływem lat narastał w 2011r. przerodził się we wzajemne klótnie, awantury, podczas których oboje małżonkowie używali wobec siebie słów wulgarnych, kierowali w stosunku do siebie wzajemne pomówienia, oskarżając się między innymi o zdrady, kłamstwa, niewłaściwe postępowanie wobec wspólnych dzieci, nie łożenie środków finansowych na utrzymanie rodziny, kradzieże wspólnego mienia itp. Wielokrotnie w miejscu zamieszkania w/w interweniowali funkcjonariusze policji z Komendy Powiatowej Policji w L., przy czym interwencje były zgłaszane przez zarówno oskarżonego, jak i pokrzywdzoną.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, S. G. k. 35-36, 231v, 292, 342v-343, A. N. k. 34, 218v-219, 292v, 332v-333, M. B. k. 19-20, 218v, 293, R. G. k. 23-24, 65, 217v-218, 293-293v, A. G. k. 25-26, 66-67, 167-169, 217-217v, 293v-294, K. D. k. 333-333v, B. K. k. 333v, Z. P. k. 333v-334, A. Z. k. 334, M. Z., M. S. k. 342v, notatki urzędowe dotyczące interwencji w miejscu zamieszkania oskarżonego k. 225-230, zaświadczenia lekarskie k. 4, 93, karta porady ambulatoryjnej k.3 , karta leczenia szpitalnego k. 2, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 300-301, zaświadczenie lekarskie k. 304, notatka urzędowa k. 305, postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia k. 308, notatka urzędowa k. 313, 320, 323, 329, kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy policji A. N. i S. G. k. 324-327.

Między stronami dochodziło też do wzajemnych incydentów, szarpania, bicia, popychania, grożenia, wywożenia z miejsca zamieszkania różnych wspólnych rzeczy itp.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, S. G. k. 35-36, 231v, 292, 342v-343, A. N. k. 34, 218v-219, 292v, 332v-333, M. B. k. 19-20, 218v, 293, R. G. k. 23-24, 65, 217v-218, 293-293v, A. G. k. 25-26, 66-67, 167-169, 217-217v, 293v-294, K. D. k. 333-333v, B. K. k. 333v, Z. P. k. 333v-334, A. Z. k. 334, M. Z., M. S. k. 342v.

W nocy na 14 listopada 2011r. pomiędzy stronami doszło do kolejnej awantury. W jej trakcie K. G. usiłując bezprawnie zabrać telefon oskarżonego, podczas wzajemnego szarpania się została ugryziona w dłoń przez J. G. (1). Na skutek powyższego pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci blizny międzypalcowej dłoni prawej, które skutkowały rozstrojem zdrowia w/w na okres poniżej 7 dni.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, S. G. k. 35-36, 231v, 292, 342v-343, A. N. k. 34, 218v-219, 292v, 332v-333, M. B. k. 19-20, 218v, 293, R. G. k. 23-24, 65, 217v-218, 293-293v, A. G. k. 25-26, 66-67, 167-169, 217-217v, 293v-294, K. D. k. 333-333v, B. K. k. 333v, Z. P. k. 333v-334, A. Z. k. 334, M. Z., M. S. k. 342v.

W okresie przedświątecznym tj. końcem listopada 2011r. K. G. korzystając z urlopu wypoczynkowego pojechała do pracy do Niemiec. Do miejsca zamieszkania wróciła w godzinach rannych w dniu 28.12.2011r. J. G. (1) wspólnie z K. D. przebywali na posesji miejsca zamieszkania stron i w tym czasie porządkowali pomieszczenia gospodarcze. Po wejściu na jej teren pokrzywdzona zwróciła się do oskarżonego słowami obelżywymi, po czym po uprzednim zaniesieniu bagaży do mieszkania zaczęła myć swój samochód. Między stronami doszło ponownie do wzajemnych prowokacji skutkiem czego K. G. oblała oskarżonego wodą i następnie uderzyła w/w w okolice głowy trzymany w rękę wiaderkiem. Kolejno strony szarpały się. W trakcie wzajemnych rękoczynów J. G. (1) trzymając za ręce pokrzywdzoną rozkręcił ją wokół własnej osi, a następnie puścił, co spowodowało jej upadek na pokrytą żwirem ziemię. W wyniku tego zdarzenia pokrzywdzona doznała obrażeń ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, złamania kości nosa oraz stłuczenia stawu kolanowego lewego, które skutkowały rozstrojem zdrowia na okres powyżej 7 dni. Również J. G. (1) odniósł obrażenia w postaci rozcięcia skóry głowy.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, S. G. k. 35-36, 231v, 292, 342v-343, A. N. k. 34, 218v-219, 292v, 332v-333, M. B. k. 19-20, 218v, 293, R. G. k. 23-24, 65, 217v-218, 293-293v, A. G. k. 25-26, 66-67, 167-169, 217-217v, 293v-294, K. D. k. 333-333v, B. K. k. 333v, Z. P. k. 333v-334, A. Z. k. 334, M. Z., M. S. k. 342v, zawiadomienie o pobycie w szpitalu k. 2, karta porady ambulatoryjnej k. 3, opinia sądowno-lekarska k. 27, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 300-301, zaświadczenie lekarskie k. 304, notatka urzędowa k. 305, postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia k. 308, notatka urzędowa k. 313, 320, 323, 329, kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy policji A. N. i S. G. k. 324-327.

W dniu 29 lutego 2012r. oskarżony w zajmowanym przez siebie pokoju stojąc na taborecie przy drzwiach wejściowych montował suszarkę do bielizny. W tym czasie do tego pomieszczenia usiłowała siłą wejść pokrzywdzona. Po uchyleniu drzwi i próbie wejścia do wewnątrz została ona przyciśnięta przez oskarżonego do ościeżnicy drzwi skutkiem czego doznała obrażeń ciała w postaci dwóch podbiegnięć krwawych na tylnoprzysródkowej powierzchni ramienia prawego i podbiegnięcia krwawego na powierzchni przednio-bocznej uda prawego, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia w/w na okres poniżej 7 dni.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, S. G. k. 35-36, 231v, 292, 342v-343, A. N. k. 34, 218v-219, 292v, 332v-333, M. B. k. 19-20, 218v, 293, R. G. k. 23-24, 65, 217v-218, 293-293v, A. G. k. 25-26, 66-67, 167-169, 217-217v, 293v-294, K. D. k. 333-333v, B. K. k. 333v, Z. P. k. 333v-334, A. Z. k. 334, M. Z., M. S. k. 342v, zaświadczenie lekarskie k. 93, opinia sądowno-lekarska k. 97, postanowienie o umorzeniu dochodzenia k. 300-301, zaświadczenie lekarskie k. 304,

notatka urzędowa k. 305, postanowienie o odmowie wszczęcia dochodzenia k. 308, notatka urzędowa k. 313, 320, 323, 329, kserokopie notatników służbowych funkcjonariuszy policji A. N. i S. G. k. 324-327.

W dniu 20 maja 2012r. J. G. (1) siedział w swoim samochodzie i przez telefon rozmawiał ze swoim znajomym. W tym czasie do jego wnętrza przez uchyloną szybę zaglądnęła pokrzywdzona i używając słów wulgarnych wszczęła kolejną awanturę, podczas której oskarżony uderzył w/w dwukrotnie ręką w twarz powodując przy tym obrażenia ciała w postaci zasinienia w kącie oka lewego oraz zasinienia i obrzęku u nasady nosa po stronie lewej, które to obrażenia spowodowały rozstrój zdrowia w/w na okres poniżej 7 dni.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, zeznania świadka K. G. k. 8-10, 37-39, 53-54, 69-70, 145-150, 216-217, 343-344, opinia sądowo-lekarska k. 108.

J. G. (1) nie był w przeszłości karany sądownie.

Dowód: wyjaśnienia oskarżonego J. G. (1) k. 174-178, 183-185, 290v-291v, karta karna k. 49.

Oskarżony J. G. (1) nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu aktem oskarżenia przestępstwa opisanego w treści art. 207§1 kk i inne. Odmówił składania wyjaśnień. Na zadane przez Sąd i strony postępowania pytania potwierdził jednak w pełni ustalony przez Sąd stan faktyczny również w zakresie opisanych zdarzeń jakie miały miejsce między stronami w dniach 14.11.2011r. , 28.12.2011r. , 29.02.2012r. i 20.05.2012r. Konsekwentnie stwierdził, iż konflikty jakie miały miejsce w małżeństwie były następstwem prowokacji obojga małżonków.

Sąd zważył co następuje:

Wyjaśnienia oskarżonego zasługiwały na uwzględnienie i jako takie w zdecydowanej części mogły stanowić podstawę dla podejmowanego rozstrzygnięcia, tym bardziej, iż zostały one uzupełnione częściowymi zeznaniami samej pokrzywdzonej K. G..

W oparciu o tak przedstawione dowody można było wysnuć wniosek, iż konflikt który istniał między stronami i w konsekwencji zaistniałe zdarzenia, o których wyżej mowa wynikały ze wzajemnego postępowania obojga małżonków, wspólnych prowokacji, braku ustępstw, wzajemnych oskarżeń, wyzwisk, rękoczynów. Co ważne, sama pokrzywdzona składając zeznania oświadczyła, iż jest osobą impulsywną i wielokrotnie reagowała agresją nie tylko słowną na prowokację ze strony oskarżonego.

Twierdzenia w tej części zarówno J. G. (1) i K. G. potwierdzili słuchani w trakcie postępowania funkcjonariusze policji w osobach S. G., A. N., M. S. i M. B., którzy wielokrotnie wobec zgłoszeń stron interweniowali w miejscu zamieszkania w/w. Na co przedłożyli dowody z kserokopii notatek służbowych oraz notatników.

Za niewątpliwe i istotne w niniejszej sprawie należało również uznać dowody z zeznań dzieci w/w R. i A. G.. W/w słuchani na rozprawie w dniu 08.01.2014r. zgodnie stwierdzili, iż rodzice kłócą się o wszystko, wzajemnie wyzywają się, obrażają, szarpia. Zarówno R., jak i A. widzieli na ciele matki obrażenia ciała, jednakże jak stwierdzili nigdy nie byli świadkami ich powstania, a jedynie znają sposób oraz okoliczności ich powstania z relacji pokrzywdzonej.

Kolejnym świadkiem, którego zeznania Sąd uwzględnił jako ważne był były pracownik oskarżonego K. D.. Również w/w oświadczył, iż był wielokrotnie obserwatorem kłótni małżeńskich małżonków G., podczas których oboje wzajemnie się wyzywali, prowokowali oraz obrażali.

Tak zebrane dowody osobowe uzupełnione zostały w trakcie procesu dowodami z dokumentów tj. wspomnianymi wyżej notatkami służbowymi, opisami w notatnikach służbowych interweniujących policji, opiniami sądowo-lekarskimi, raportami z bazy danych Komendy Powiatowej Policji w L., kartami porad ambulatoryjnych, płytami CD dołączonymi do sprawy przez oskarżonego, jak również odręcznymi stenogramami wykonanymi przez w/w.

Całość tak zgromadzonego materiału dowodowego dał podstawy do stwierdzenia, iż wina oskarżonego J. G. (2) była niewątpliwa, chociaż nie w zakresie przedstawionego przez oskarżyciela publicznego pierwotnie zarzutu znęcania się w/w nad pokrzywdzoną K. G..

Zdaniem bowiem Sądu orzekającego J. G. (1) swoimi działaniami nie dopuścił się popełnienia przestępstwa z art. 207§1 kk, które może być popełnione umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, a charakteryzuje się szczególnym nastawieniem sprawcy czynu zmierzającym do „udręczenia” pokrzywdzonego. Przestępstwo znęcania zawiera w sobie istnienie przewagi sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić. Istota znęcania polega na jakościowo innym zachowaniu się sprawcy, aniżeli na zwyczajnym znieważeniu lub naruszeniu nietykalności cielesnej osoby pokrzywdzonej. Za znęcanie się nie można bowiem uznać zachowania sprawcy, które nie powoduje u ofiary poważnego cierpienia moralnego, ani w sytuacji gdy między osobą oskarżoną, a pokrzywdzoną dochodzi do wzajemnego „znęcania się”. Nie wypełnia również znamion przestępstwa znęcania opisanego w treści art. 207§1 kk nawet kilkakrotnie użycie przemocy w trakcie wzajemnych sprzeczek przy wzajemnie agresywnej postawie drugiej strony. (vide: wyrok SN z dnia 11.02.2003r. sygn.akt IV KKN 312/99, wyrok SA we Wrocławiu z dnia 25.04.2012r. sygn.akt II AKa 405/11).

W świetle tak zaprezentowanego stanowiska, jak również ustalonego na podstawie zebranego w sprawie materiału dowodowego należało stwierdzić, iż J. G. (1):

- w dniu 14 listopada 2011r. w P. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci blizny międzypalcowej 1-ej dłoni prawej, które spowodowało rozstrój zdrowia wymienionej na okres czasu trwający nie dłużej niż 7 dni. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 157§2 kk,
- w dniu 28 grudnia 2011r. w P. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci wstrząśnienia mózgu, złamania kości nosa oraz stłuczenia stawu kolanowego lewego, które to obrażenia skutkowały rozstrojem zdrowia na okres czasu trwający dłużej niż 7 dni. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 157§1 kk,
- w dniu 29 lutego 2012r. w P. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci dwóch podbiegnięć krwawych na tylną – przysrodkową powierzchnię ramienia prawego i podbiegnięcia krwawego na powierzchni przednio-bocznej uda prawego, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 157§2 kk,
- w dniu 20 maja 2012r. w P. woj. (...), działając z zamiarem bezpośrednim dokonał uszkodzenia ciała pokrzywdzonej K. G. w wyniku, którego spowodował u wymienionej obrażenia ciała w postaci zasinienia w kąci oka lewego oraz zasinienia i obrzęku u nasady nosa po stronie prawej, które to obrażenia spowodowały u wymienionej rozstrój zdrowia trwający nie dłużej niż 7 dni. Swoim zachowaniem wyczerpał ustawowe znamiona czynu zabronionego opisanego w treści art. 157§2 kk.

Przy wymiarze kary Sąd orzekający za okoliczności łagodzące uznał dotychczasową niekaralność sprawcy czynu. Nie dopatrzył się okoliczności obciążających.

Wymierzając kary J. G. (1) za poszczególne przestępstwa jednostkowe opisane w części dyspozytywnej zapadłego orzeczenia Sąd Rejonowy w Lubaniu miał na uwadze sposób życia oskarżonego, znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów oraz winy przejawiający się godzeniem na najwyższe dobro chronione prawem jakim jest życie i zdrowie człowieka, w tym wypadku osoby najbliższej, działaniem z użyciem przemocy.

Na podstawie art. 85 kk i art. 86§1 kk wobec zaistnienia pomiędzy poszczególnymi czynami jednostkowymi instytucji realnego zbiegu przestępstw Sąd orzekający – na zasadzie asperacji – wymierzył oskarżonemu karę łączną 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności.

Biorąc jednak pod uwagę uprzednią niekaralność sprawcy, fakt, iż pomiędzy stronami w Sądzie Okręgowym w Jeleniej Górze zapadł wyrok orzekający rozwód stron, Sąd na podstawie art. 69§1 i 2 kk i art. 70§1 pkt.1 kk warunkowo zawiesił oskarżonemu J. G. (1) wykonanie wymierzonej kary łącznej pozbawienia wolności na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata.

Nadto na podstawie art. 46§2 kk za spowodowanie obrażeń ciała u pokrzywdzonej zasądził od oskarżonego na jej rzecz nawiązkę w kwocie 500 zł (pięćset złotych).

Na podstawie art. 29 ust.1 ustawy Prawo o Adwokaturze zasądził na rzecz Kancelarii Adwokackiej adw. J. S. koszty nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej oskarżycielowi posiłkowemu K. G. w kwocie 708,48 zł, w tym podatek VAT w kwocie 132,48 zł.

Oskarżony nie pracuje. Nie posiada majątku zarówno ruchomego, jak i nieruchomego znacznej wartości.

Wobec powyższego na podstawie art. 624§1 kpk i art. 17 ust.1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych Sąd Rejonowy w Lubaniu zwolnił J. G. (2) od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.